

JAKUB

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

BŘEZEN

ČÍSLO 3

Ročník 2015

EDITORIAL

Vážení přátelé,

v tomto čísle Jakuba máme možnost potěšit se při četbě „reportáže“ našeho P. Jana z jeho cesty po Svaté zemi. Některé texty, zvláště v poslední části zpravodaje, nám mohou pomoci v našem postním zamyšlení.

Lenka

CESTY VÍRY

**APOŠTOLSKÝ LIST SVATÉHO OTCE FRANTIŠKA
VŠEM ZASVĚCENÝM OSOBÁM
U PŘÍLEŽITOSTI ROKU ZASVĚCENÉHO ŽIVOTA/pokračování/**

NADŠENÉ PROŽÍVÁNÍ PŘÍTOMNOSTI

2. Kromě vděčnosti za vznik a další historii institutu, ve kterém jsme zasvěceni, nás Rok zasvěceného života zve k **nadšenému prožívání přítomnosti.**

Vděčnost za minulost nás pobízí, abychom **pozorně naslouchali tomu, co dnes Duch říká církvi, a mohli tak stále hlouběji uskutečňovat zakládající prvky našeho zasvěceného života.**

Od počátků prvního mnišství až po současná "nová společenství" vznikla každá forma zasvěceného života díky povolání Ducha následovat Krista, jak nás učí evangelium. Pro zakladatele a zakladatelky bylo evangelium absolutním pravidlem; každé jiné pravidlo chtělo být pouze projevem evangelia a prostředkem, jak ho žít v plnosti. Jejich ideálem byl Kristus, úplně ztotožnění se s ním, až mohli říct se svatým Pavlem: "Pro mě život je Kristus" (Fil 1,21); sliby měly smysl pouze proto, že jejich prostřednictvím mohli uskutečňovat tuto svoji vášnivou lásku.

V Roce zasvěceného života **jsme povoláni odpovědět si na otázku, zda a jak se necháme také my oslovit evangeliem; zda je evangelium skutečně "vademeccum" pro náš každodenní život a pro rozhodnutí, která máme udělat. Evangelium je náročné a žádá, abychom ho žili radikálně a upřímně.** Nestačí ho jen číst (i když čtení a studium jsou velmi důležité), nestačí ho jen meditovat (i to děláme s radostí každý den). Ježíš od nás žádá, abychom ho uskutečňovali, abychom žili jeho slova.

Musíme si rovněž položit otázku, zda je Ježíš skutečně naší první a jedinou láskou, jak jsme si to předsevzali, když jsme skládali naše řeholní sliby. Pouze pokud tomu tak je, můžeme a musíme milovat v pravdě a milosrdenství každého člověka, kterého potkáme na své cestě, protože **od Ježíše se naučíme, co je to láska a jak milovat: budeme totiž umět milovat, protože budeme mít jeho srdce**. Naši zakladatelé a zakladatelky vnímali v sobě soucit a milosrdenství, které cítil Ježíš, když viděl zástupy jako rozptýlené ovce bez pastýře. Jako Ježíš, který byl vedený a poháněný tímto soucitím, uměl oslovit svým slovem, uzdravoval nemocné, daroval chléb, aby druhé nasýtil, obětoval svůj vlastní život, podobně i naši zakladatelé se těmi nejrozmanitějšími způsoby dávali do služeb lidstva, ke kterému je Duch Svatý posílal: byla to přímluva, hlásání evangelia, katecheze, vyučování, služba chudým, nemocným... Fantazie lásky neznala hranic a uměla vytvářet nespočetné cesty, aby bylo možné přinášet vanutí evangelia do kultur i do nejrůznějších společenských prostředí.

Rok zasvěceného života nás nutí **zamyslet se nad věrností poslání, které nám bylo svěřeno**.

Odpovídají naše služby, naše aktivity a naše přítomnost tomu, co Duch žádal od zakladatelů a zakladatelek?

Jsou vhodné pro to, aby se jimi dosahovalo cílů v současné společnosti a církvi?

Existuje něco, co musíme změnit?

Máme totéž zanícení pro svůj lid, jsme mu skutečně nablízku do takové míry, že sdílíme jeho radosti a bolesti, takže skutečně chápeme jeho potřeby a můžeme mu přispět k odpovědi na ně?

"Tatáž velkodušnost a nezištnost, které podněcovaly zakladatele," žádal už svatý Jan Pavel II., **"má pobízet i vás, jejich duchovní děti, abyste udržovali své charisma živé, aby se stejnou silou Ducha, který je vzbudil, bylo stále bohatší a přizpůsobivější, aniž by ztrácelo svou ryzost, a mohlo se dávat do služeb církve a vést k naplnění příchodu Božího království."**

Když si vzpomínáme na začátky, do popředí se dostává i další složka plánu zasvěceného života. Zakladatelé a zakladatelky byli okouzleni jednotou Dvanácti kolem Ježíše, jejich hlubokým společenstvím, které bylo charakteristickým rysem prvního společenství v Jeruzalémě. Když založili vlastní komunitu, každý z nich se snažil napodobovat tyto evangelijní vzory, mít jedno srdce a jednu mysl a těšit se z přítomnosti Páně.

Žít přítomnost se zápalen znamená stávat se "odborníky na společenství", tedy "svědky a tvůrci toho ‚plánu společenství‘, který je na vrcholu dějin člověka podle Boha".

V konfliktní společnosti, v níž je obtížné soužití různých odlišných kultur a v níž je vidět násilí na nejslabších a nerovnoprávnost, jsme povoláni nabídnout konkrétní vzor komunity, ve které lze žít bratrské vztahy díky tomu, že uznáváme důstojnost každého člověka a sdílíme dar, jehož nositelem je každý. Buďte tedy ženami a muži hlubokého společenství, **s odvahou buďte přítomni tam, kde existují odlišnosti a napětí.**

Buďte věrohodnými znameními přítomnosti Ducha, který vlévá do srdcí zanícení pro to, aby všichni byli jedno (srov. Jan 17,21).

Prožívejte mystiku setkání: "schopnost vnímat a naslouchat jiným lidem. Schopnost společně hledat cestu, hledat způsob; nechte se osvětit vztahem lásky, který pulzuje mezi Božskými osobami (srov. 1 Jan 4,8), **jako vzorem každého mezilidského vztahu.**

(Pokračování příště.)

Papež František

PASTORACE

MOJE ZÁŽITKY Z CESTY DO SVATÉ ZEMĚ

Moje cesta do Svaté země měla název „Po stopách Ježíše z Judské pouště do Jeruzaléma“.

Každá událost v životě, a zvláště důležitá událost, vyžaduje přípravu. Moc jsem se těšil na to, že budu moci chodit po místech, které svou přítomností poctil náš Pán Ježíš Kristus. Tuto radost mi pokazila nemoc. Ale myslím si, že ji nepokazila úplně. Náš život je přece spojený s nějakou obětí. A tak jsem to bral i já.

Cesta začala mší sv. v bazilice sv. Markéty v Praze na Břevnově ve středu na svátek Panny Marie Lurdské v 8:30 h.

Pak jsme se autobusem dostali na letiště a po klidném letu jsme přistáli v Tel Avivu. K našemu překvapení nás přivítalo dost nevlídné počasí 6°C a bylo mokro po dešti.

Následoval přejezd do pouště, do kibucu Almog. Je to „státek uprostřed pouště“ 400m pod hladinou moře. Proto tam bylo o malinko tepleji – kolem 12°C, ale vál studený vítr. Dostali jsme bohatou večeři - což bylo zase milé překvapení. Protože jsem byl unavený, šel jsem rovnou do postele.

Ale ráno jsem si přivstal a šel jsem na procházku po kibucu, který má ohradu z ostnatého drátu a dovnitř je možné se dostat jedině střeženou branou. Mohl jsem poznat, jak mnoho námahy vyžaduje práce na této půdě, aby vůbec něco mohlo přinést plody. Každý strom tam má své zavlažování pomocí hadiček. Skleníky a ostatní zařízení mají totéž. Zaměstnanci bydlí v buňkách působených k bydlení.

Po snídani, která byla v 7 hodin, jsme odjeli na modlitbu do pouště. Měl jsem možnost představit si, jak asi se modlil Ježíš, když se připravoval na svoje veřejné působení. Jak byl pokoušen satanem. Ticho, slyšet jen vítr a sem tam hlas nějakých živočichů. Byl to pro mne opravdu silný zážitek. Mohl jsem se modlit sám před Pánem Bohem. A pak společně s ostatními poutníky. Bylo nás 19 kněží a český a židovský průvodce.

Blízko kibucu, blízko místa, kde jsme se na poušti modlili, je oblast, ve které Židé před 2 000 lety očekávali příchod Mesiáše. Je to Kumrán, kde byly r. 1947 nalezeny svitky Bible. Jsou tam vykopávky blízko Mrtvého moře. To ještě donedávna sahalo až k tomuto místu, ale teď pro nedostatek vody, což je největší nepřítel Svaté země, je vzdálené 1,5 km. Nedostatek času nedovolil, abychom se do tohoto moře ponořili.

A tak jsme jeli k Jordánu na místo, kde, podle tradice, blízko ústí Jordánu do Mrtvého moře, byl Ježíš pokřtěn (Betánie za Jordánem). Tam jsme obnovili svoje křestní sliby a udělali společnou fotografii. Překvapil mě samotný Jordán, který vypadá jako malá říčka a vodu má hnědou. I přesto, zvláště ruští poutníci, se do této vody ponořili, aby tímto způsobem vyjádřili svoje spojení s Kristem.

Stále na mě působila strohost a tvrdost pouštního prostředí. A ještě byla umocněná všudypřítomnými ohradami z drátů.

Blízko Jericha, které dnes vůbec nepřipomíná velké město, o kterém se píše v Písmu svatém, je to spíše větší osada, jsme se zastavili u benzínové pumpy. Po malém občerstvení jsme se vydali do Herodionu – pevnosti postavené Herodem Velikým.

Naše další cesta pokračovala směrem k Betlému na Pole pastýřů, místa, kde pastýře vybidnul anděl, aby spěchali do betlémské jeskyně poklonit se nově narozenému Mesiáši. Tam jsme sloužili mši svatou.

Pak jsme odjeli do hotelu, kde jsme se ubytovali a v 19:00 hodin nás čekala bohatá večeře – „švédské stoly“. Po večeři jsme mohli nahlédnout do baziliky Narození Páně. Pak jsme měli příležitost k setkání s betlémským křesťanem – Palestincem.

Pátek začal velmi brzo. Již v půl páté jsme šli na mši svatou do Jeskyně Narození Páně. Tam jsem mohl adorovat to místo, pomodlit se také i za všechny, se kterými jsem se setkal ve svém životě, také i za vás za všechny. Mše sv. na tomto místě, i přesto, že jsem ji nemohl sloužit, byla velkým zážitkem. A protože jsme byli největší skupinou na tomto místě, mohli jsme zazpívat česky Narodil se Kristus Pán. Já osobně jsem se musel spokojit jen s posloucháním, z toho všeho jsem oněměl. Hned ráno jsem se totiž probudil bez hlasu.

Po mši sv. jsme se vrátili do hotelu, abychom se pořádně najedli, čekal nás velmi bohatý program. Již v osm hodin jsme měli ranní modlitbu v kostele sv. Kateřiny, pak jsme si tento kostel a jeho podzemí, ve kterém sv. Jeroným přeložil do latiny Písmo svaté, prohlédli. Prováděl nás česky mluvící židovský průvodce Dan.

Bazilika Narození Páně je v současné době v opravě, její krásu jsme proto mohli vidět jen zčásti.

Dále jsme šli do mléčné jeskyně, kde, podle tradice, Panna Maria ztratila kapku mléka a skála zbělela. Je to místo, kde ženy, které mají problém s těhotenstvím, dostávají milost mít děti.

Ještě dopoledne jsme odjeli z Betléma, který je na území Palestiny, a vjeli do Izraele opět za ostnaté dráty.

Autobus zastavil na hřebeni Olivové hory, odkud je výhled d o pouště. S Olivové hory jsme pěšky sestoupili údolím potoka Cedron do Getsemanské zahrady. Tam jsme mohli meditovat. Ježíš se tam mnohokrát modlil. Nejznámější je pro nás modlitba před zatčením, kdy se potil krví. V Getsemanské zahradě je bazilika Všech národů, kterou jsme si také prohlédli a pak se zase vydali pěšky na místo ubytování do centra Jeruzaléma. Bylo to v pátek odpoledne a viděli jsme mnoho muslimů, kteří odcházeli z Jeruzaléma po svých modlitbách. Pátek je pro muslimy jako pro nás neděle.

Vešli jsme do Jeruzaléma Lví branou. Poutní dům Ecce Homo, ve kterém jsme byli ubytováni, se nachází u druhého zastavení křížové cesty. Já jsem měl pokoj ve třetím patře a mohl jsem téměř přímo z pokoje vyjít na střechu a dívat se na město.

Dalším zážitkem byla cesta v dešti do synagogy. Tam jsme se účastnili židovské přípravy na sobotu – více než hodinové modlitby, zpěvu žalmů. Na této bohoslužbě jsem mohl prožít asi to, co prožívají návštěvníci našich kostelů, kteří přijdou a neví, co mají dělat a jak se chovat. Dívali jsme se na našeho židovského přítele Dana, a tak jsme, myslím si, nedělali ostudu. Překvapilo mě, že tam není naprostý klid. Lidé přicházeli, odcházeli, někteří

se modlili a v modlitbě se kývali, někteří se bavili. V synagoze není ozvučovací technika, ale přesto, myslím si, každý hluboce prožil toto setkání s Bohem. Jedno setkání v synagoze mi ale nemohlo dát plný obraz židovského způsobu prožívání modlitby.

Cesta zpátky do poutního domu byla opět v dešti. V plánu byla ještě procházka po židovské čtvrti Jeruzaléma, kterou jsem, bohužel, musel vzdát s ohledem na svůj zdravotní stav a počasí. Ducha židovského svátečního dne jsem ale mohl částečně poznat další den. Židé s celými rodinami se procházejí, mají otevřené dveře do bytu pro případného nečekaného hosta. Jsou všichni svátečně oblečení do černého a je cítit, že skutečně tento čas věnují jen Bohu a blízkým.

Je ještě hodně zážitků, o které bych se chtěl rozdělit, ale to nechám na příště. Doufám, že najdeme společný čas, abych se mohl, alespoň s některými, živě podělit o své zážitky a ukázat fotky.

Děkuji vám všem, že jste na mě mysleli a modlili se, abych to dobře prožil a šťastně se vrátil. Já jsem tam každou mši svatou sloužil právě za farníky.

P. Jan

POMOC POTŘEBUJI – NABÍZÍM

V únorovém Jakubu jsme prosili o pomoc jedné domácnosti s pořízením věcí každodenní potřeby. Něco už se díky některým z vás sešlo. Dotyčná osoba moc děkuje.

Lenka

EKONOMIKA

Sbírka Svatopetrský halěř	2 386,-Kč
Ostatní sbírky	5 162,-Kč
Tombola	900,- Kč

Finanční zabezpečení dalších oprav

Žádosti o dotace byly podány na ORP /Obce s rozšířenou působností/, Ministerstvo kultury ČR a Liberecký kraj.

Loučky – na dokončení opravy střechy žádáno o	540 000,-Kč
Celková cena opravy:	610 000,- Kč
Držkov – na opravy střechy nad presbytářem žádáno o	250 000,- Kč
Celková cena opravy:	289 000,- Kč
Krásná –na opravu malby v presbytáři žádáno o	250 000,- Kč
Na opravu obrazu Krista modlíciho se na Olivetské hoře – v boční kapli žádáno o	100 000,- Kč
Celková suma potřebná k opravám:	377 000,- Kč

POSTNÍ SBÍRKA bude věnována na Papežské misijní dílo. Sáčky a krabičky, prosím, odevzdejte o 2. velikonoční neděli 12. 4. 2015.

Děkuji.

P. Jan

PŘEJEME

V březnu oslaví svá životní jubilea :

Marie Halamová 10 let

Luboš Žilík

Alena Plíhalová

Jan Pešata

Vojtěch Hlava

Mírek Patříčný

Jana Maršíková

Jan Žídek

Josef Štrégl

Jaroslav Hlava

Alžběta Rácová

Mariola Patříčná

Alžběta Komárková

Ivana Ludvíková

Jana Koubová

Martin Pavka 65 let

Lucie Lakatošová

Vojtěch Žilík

Všem jim za farnost přejeme stálou Boží ochranu a mnoho lásky.

NENECHTE SI UJÍT

Pozvánka místní skupiny ČKA - Český ráj:

Srdečně zveme na přednášku a besedu na téma.:

LUŽICE Z PRVNÍ RUKY!

Setkání bude v **pátek 13. března 2015, v aule Sklářské školy v Železném Brodě v 17:30.**

Z Horní Lužice nám tento kraj a slovanský národ Lužických Srbů přijede přiblížit jedna z jejich významných osobností pan **Dr. Petr Bržan**.

Pana Dr. Bržana známe už mnoho let, protože už přes dvacet let jezdíme z naší farnosti slavit velikonoce do Horní Lužice. Před mnoha lety, když nás v Ralbitz – Ralbicy slyšel mluvit česky, nás oslovil na cestě do kostela na požehnutí před odjezdem velikonočních jezdců na zpáteční cestu do Witichenau – Kulowa. Vždy se těšíme na setkání s ním. Letos by měl jet tuto spanilou jízdu už po sedmdesáté. Ani nevím, jak se takové jubileum označuje. Diamantové a další výročí už slavil, a my s ním.

Lužice je proslulá svými velikonočními procesími. Tato tradice je stará více jak tři sta let a nebyla přerušena ani dobou komunismu. Velikonoční jezdcí tráví v sedle skoro celou velikonoční neděli. Jezdí zvěstovat radost ze Vzkříšení okolním obcím. Jednotlivá procesí mají trasy sestavené tak, aby se nikde nepotkala.

Dr. Petr Bržan (*1932) studoval po válce na reálném gymnáziu ve Varnsdorfu. Poválečné Československo se angažovalo v pomoci Lužickým Srbům. V první polovině padesátých let vystudoval veterinární lékařství v Lipsku a celý život až dosud se věnuje svému povolání. Je členem mnoha spolků a nositelem mnoha čestných funkcí jako je "Bratrowstwo", "Domowina", "Cyrill-Methodius" a další.

Rád koná pěší poutě. Ze svého bydliště chodí pravidelně k Pražskému Jezulátku. Před dvěma lety jsem ho doprovázel asi 15 km na předposlední etapě do Mělníka, byl jsem z toho několik dní nebohý, o to větší obdiv k němu chovám. A to není jediná poutě, kterou pravidelně koná. Chodí i do Polska, Litvy a jiných poutních míst. Při putování se modlí za svůj národ.

Už před padesáti lety jsme se ve škole učili, že národ Lužických Srbů už splynul s německým obyvatelstvem, ale bohudíky tomu tak ještě není. Proč?

To nám může objasnit náš host. Národ Lužických Srbů se v posledních desetiletích hodně vytratil z našeho povědomí, a je to škoda. Proto si nenechme ujít tuto příležitost k osvěžení svých vědomostí.

Přijďte v hojném počtu vyslechnout si tohoto vzácného hosta a pobesedovat s ním.

Těšíme se na Vaši bohatou účast a zvědavé dotazy.

Ing. arch. Martin Tomešek

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

Ještě jednou uvádíme, kdy a jak bude probíhat postní duchovní obnova s P. Michalem Podzimkem.

Bude konat na faře v Železném Brodě **v sobotu 7. 3. od 9:30 do 16:00 hod. s přestávkou na oběd.**

Oběd je možno po domluvě připravit na faře. Kdo bude potřebovat odejít na oběd domů, může využít polední přestávku, která bude od 11:30 do 13:30 hodin.

Pro případný odpočinek a setrvání o samotě budou zpřístupněny všechny prostory fary.

Zveme všechny zájemce a prosíme o **potvrzení účasti do konce února.**

P. Jan

FARNÍ VÝLET 2015

Označte si v kalendáři sobotu **20.června 2015** a pojed'te na výlet.

Letos to bude tuzemský program s možností poutní mše svaté v klášteře Hájek – střední Čechy. Bližší informace v příštích vydáních Jakuba.

Příhlášky už teď přijímá V. Petružálková – mobil – 721 026 030

FÓRUM

JEŽÍŠ A HOMOSEXUÁL.

(Svědectví o nejkrásnější lásce.)

"Věřím, že zvítězí zdravý rozum", řekl bývalý prezident Václav Klaus, když před časem vetoval sněmovnou schválený zákon o registrovaném partnerství osob stejného pohlaví. Veto nakonec nepomohlo, zákon platí. Chápat to tak, že zdravého rozumu je v této republice jako šafránu?? Zřejmě ano...

Když jsem se tenkrát díval na tu bouřlivou diskuzi v parlamentu, říkal jsem si, jaká škoda, že nám některý z evangelistů nezaznamenal vedle známých příběhů (jako třeba "Ježíš a cizoložnice") také třeba scénku "Ježíš a homosexuálové". Co by jim asi Mistr řekl? Co třeba kdyby mezi nás přišel dnes? S láskou by jim poželal - jak už i někteří v Církvi přijímají tento způsob soužití dvou osob? Nebo by se rozhněval jako na prodáváče holubů?

"Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes i na věky." - napsal sv. apoštol Pavel v listu Židům (13,8), a tato krásná Pravda přebíjí napříč staletími to naše lidské: "Dnes už se to mami tak nebere...dnes je jiná doba..." ..atd... ..proto nepochybuji, že Ježíšovo smýšlení by bylo i v tomto případě dalece vzdálené tomu našemu krátkozrakému hádání se a překřikování, (jak nám předvádějí zákonodárci), opírajíce se o své subjektivní názory, tradice a zvyky, o své vzdělání a také často city, někdy o své vyznání a víru - nebo které naopak vychází jen z potřeby většiny - (často ateistů), jak si prostě ta či ona doba právě žádá. Ježíš se neopíral o tyto věci proměnlivé, pomíjivé a relativní - nýbrž - o Lásku, kterou byl pevně spoután s Otcem, (tedy o samu podstatu vši lásky) - proto o lásku neměnnou, všeobjímající, věčnou a tudíž stále platnou - a moudrostí, z tohoto pouta absolutní čisté lásky vycházející, pak nekompromisně a přesvědčivě řešil každou situaci i léčku, kterou Mu nastražili. Lidé museli být při setkání s Ním fascinováni přítomností této nadpřirozené moci a lásky, kterou Ježíš také uzdravoval jejich tělo, ale především - srdce! Zkusme se také přiblížit! Vždyť Ježíš je s námi stále! A prostředků k tomu zná Církev dost: růženec, půst, svátost smíření... ..eucharistie... Ono totiž - když se nám to trochu podaří - a podíváme-li se této Lásce do očí... ..pak nejprve spatříme JAKO V ZRCADLE více špíny v duši vlastní, než která nám vadí na druhých - třeba na homosexuálech!

Kdybychom tedy v naší době přivedli k Ježíšovi homosexuály a ukazovali na ně "jaká je špatná doba a kam to jen spěje..."... ..myslím si, že by to dopadlo velmi podobně jako tehdy v případě již zmíněné cizoložnice: Možná by se sklonil a psal prstem po zemi..... ..možná by tam psal něco o tom, jak vášnivě se s antikoncepcí miloval už před svatbou pár, který neděli co neděli klečí vzorně v kostele.... ..možná by tam psal jména intimních partnerek někoho z žalujících, (který se nikdy nezapomene s náležitou úctou poklonit mýjí-li svatostánek...) ..možná by psal o těch, kteří pro lásku k ženě nedodrželi Jemu daný slib věrnosti zasvěceného srdce a života v celibátu... ..možná o těch, kteří si tenkrát při měsíčku slíbili lásku a věrnost a teď, (když už mají dospělé děti), žalují na sebe a žádají soud o razítko, že jejich (v nadšeném milování uzavřené) manželství nikdy nevzniklo... ..možná by psal o párech proto raději žijících způsobem přítel-přítelkyně než v nerozlučitelném manželství... ..a pak by nám možná položil otázku: "A s jakou úctou se k

Lásce chováte vy - zdraví heterosexuálové?" ...a mám dojem, že by se z toho davu žalobců začali jeden po druhém nenápadně vytrácet... A pak by Ježíš řekl těm homosexuálům: "Ani já vás neodsuzuji - jděte a už nehřešte." A zřejmě by vztáhnul ruce a uzdravil je - a oni by Mu padli k nohám a děkovali, zanechali svého dosavadního způsobu života a následovali by v radosti svého Pána.... ..jako bychom přece měli VŠICHNI!

Odpovíme-li si totiž upřímně na položenou otázku - pochopíme, že tito homosexuálové hledají často v životě jen STEJNĚ jako kdokoli z nás především jen lásku, štěstí, radost... ..druha do života..., přičemž ve své lidské slabosti často jen ÚPLNĚ STEJNĚ JAKO MY VŠICHNI mívají tu lásku důležitější - lásku Boží, lásku našeho Pána a pak proti Ní sobecky my všichni hřešíme a padáme... Děláme všichni totéž! Sexuální orientace není vůbec podstatná! (Být homosexuál ještě není hřích.) Nebo je bude Bůh soudit nějakým jiným, přísnějším metrem než nás??? A pak - mám dojem, že oni si právě Z NÁS - (z našeho moderního života) vlastně jen trochu berou příklad - a pak není divu, že nechtějí být v takto žijící společnosti ošizení.. (jen proto, že jsou jiní??)... ..vcelku pochopitelné.. ...no a pak se dnes už nemůžeme vůbec divit ani tomu, že moderní člověk 21. století vzdálený od zákonů Stvořitele už nezná jinou než jen tuto lásku a ohleduplnost lidskou a tak se mnozí z nás stále častěji ptají, proč vlastně bychom jim to (chudákům odstrkovaným) měli odepřít....

.....a teď si možná někdo řekne, že čekal svědectví o krásné lásce a místo toho jen podezřelá obhajoba homosexuálů? Ne - mně se líbí děvčata (a někdy možná až moc...). Ovšem - tu, co Ji mám nejraději, tu nejkrásnější - tu jsem ještě očima nespátřil. ...snad mě má taky alespoň trošinku ráda.... ..aby se pak za mě zlobivého přimluvila. A hlavně - koho se jednou tento magnet dotknul - koho se dotkl plamínek čisté Boží lásky, ten nikdy nemá problém s nemanželským (nebo jinak sobeckým) sexem, netouží po drogách, alkoholu... ..televizi... Proč? ..protože poznal něco krásnějšího! Poznal lásku, která je NAD tou přizemní láskou lidskou!! Poznal přímo pramen - zdroj vši té lásky, kterou zde na světě všichni jen (často zklamání) hledáme..... ..a pochopil, jak právě hřích nám ji bere a ničí!!! A tahle láska se trpělivě nabízí každému! Každému a stále - bez ohledu na náš hřích - aby nás z něho vedla... ..a dovedla domů. A ani se nikde nepotřebuje domáhat aby byla nebo nebyla jakkoli "registrovaná" !!

Hledá-li homosexuál Pána, kdo jsem já abych ho soudil?" řekl prý médiím papež František. A asi bychom mohli jen dodat: "A dost možná mají někteří z nich k Pánovu Srdci blíže než kdekdo z nás". Ukažme jim s láskou Cestu. Cestu ke štěstí. Správnou cestu k vyřešení jejich problému. Známe-li ji

ovšem! Jsme-li tak dokonalí, jak se před svatostánkem tváříme... ..a proto - jedno je jisté: (a vlastně jen o tom jsem chtěl psát mé svědectví) - kdo jiný by dokázal lépe vzít za ruku a dovést k této NEJKRÁSNEJŠÍ LÁSCE kohokoli z nás, než... ..než právě Ta co o Ní píšu - nejvíc milující.. ..Maminka.. .. sama Matka Lásky. Její Srdce probodnuté mečem - a to, že stojí před křížem, je nám jistotou, že kdo jde s Ní, určitě nezabloudí, vždyť v Evangelii toho i tak máme dost, třeba:

"Vejděte těsnou branou; prostorná je brána a široká cesta, která vede do záhuby a mnoho je těch, kdo tudy vcházejí. Těsná je brána a úzká cesta, která vede k životu, a málokdo ji nalézá." (Mt 7,13-14)

Tomáš a Slávek z Michovky

OHLÉDNUTÍ

MASOPUST – FARNÍ POZEZENÍ

Je pozdě večer, spát se mi nechce, mám hlavu plnou zážitků, s mamkou jsem prve přišla z fary z masopustního veselí. Jo zase bylo dobrot a legrace. Všechny lidi pobavilo, že jsem vyhrála cenu, kterou jsem sama vymyslela. Byl to bonus: namasíruju krční páteř- teď hned. Na faře bylo plno a hodně dětí. Škoda, že onemocněla paní Hlubůčková, nemohla jsem tancovat, když nehrála. Ale zaspívali jsme si všichni. Nechybělo koleno se zelím od Tomeškových, ani výčep pana Pastorka. O další dobroty se postarali všichni ostatní. Já se těším na příští masopust.

Aťka

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Denní modlitba Apoštolátu a její úmysly

Nebeský Otče kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to

všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie Od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Všeobecný: Aby se ti, kdo se věnují vědeckému výzkumu, dali do služeb blaha člověka v jeho celistvosti.

Evangelizační: Za ženy, aby byl stále více uznáván jejich jedinečný přínos, kterým přispívají k životu církve.

Národní: Za sílu k odpuštění pro každého, kdo v srdci uchovává nenávist.

Najděme si každý den chvíli a zamysleme se v modlitbě nad daným veršem z Bible

1.3.	1. čt: Gn 22,1-18 Žl: 116(115) 2. čt: Řím 8,31-34 Ev: Mk 9,2-10	Když ani vlastního Syna neušetřil, ale vydal ho za nás za všechny, jak by nám s ním nedaroval také všechno ostatní?
2.3.	1. čt: Dan 9,4-10 Žl: 79 Ev: Lk 6,36-38	Budte milosrdní,-nesudte,-nezavrhuje,-odpouštějte,-dávejte; Neboť jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám.“
3.3.	1. čt: Iz 1,10-20 Žl: 50 Ev: Mt 23,1-12	Kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen.
4.3.	1. čt: Jer 18,18-20 Žl: 31 Ev: Mt 20,17-28	Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.
5.3.	1. čt: Jer 17,5-10 Žl: 1 Ev: Lk 16,19-31	Abraham řekl: „Synu, vzpomeň si, že se ti dostalo všeho dobrého už za tvého života, a Lazarovi naopak všeho zlého. Nyní on se tu raduje, a ty trpíš.
6.3.	1. čt: Gn 37,3-28 Žl: 105 Ev: Mt 21,33-46	„Kámen, který stavitelé zavrhl, stal se kamenem úhelným; Hospodin to učinil a je to podivuhodné v našich očích“
7.3.	1. čt: Mich 7,14-20 Žl: 103 Ev: Lk 15,1-32	Právím vám, právě tak je radost před anděly Božími nad jedním hříšníkem, který činí pokání.
8.3.	1. čt: Ex 20,1-17	Já Hospodin, tvůj Bůh, jsem Bůh žárlivý.

ne	Žl: 19(18) 2. čt: 1Kor 1,22-25 Ev: Jan 2,13-25	Stihám vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kdo mě nenávidí, ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kdo mě milují a zachovávají mé příkazy.
9.3.	1. čt: 2Kral 5,1-15 Žl: 42 Ev: Lk 4,24-30	Kéž ve dne přikáže Hospodin milosrdenství svému a v noci své písni <i>být</i> se mnou! Modlím se k Bohu života mého.
10.3.	1. čt: Dan 3,25-43 Žl: 25 Ev: Mt 18,21-35	Služebníku zlý, celý tvůj dluh jsem ti odpustil, když jsi mě prosil; neměl ses také ty smilovat nad svým spolumužníkem, jako jsem se já smiloval nad tebou?'
11.3.	1. čt: Dt 4,1.5-9 Žl: 147 Ev: Mt 5,17-19	Což <i>se najde jiný</i> veliký národ, jemuž jsou jeho bohové tak blízko, jako je nám Hospodin, náš Bůh, kdykoli k němu voláme?
12.3.	1. čt: Jer 7,23-28 Žl: 95 Ev: Lk 11,14-23	„Poslouchejte mě a budu vám Bohem a vy budete mým lidem, chodte po všech cestách, jak jsem vám přikázal, a povede se vám dobře.“
13.3.	1. čt: Oz 14,2-10 Žl: 81 Ev: Mk 12,28-34	„Správně, Mistře, podle pravdy jsi řekl, že jest jediný Bůh a že není jiného kromě něho; a milovat jej z celého srdce, z celého rozumu i z celé síly a milovat bližního jako sám sebe je víc než přinášet Bohu oběti a dary.“
14.3.	1. čt: Oz 6,1-6 Žl: 51 Ev: Lk 18,9-14	Avšak celník stál docela vzadu a neodvážil se ani oči k nebi pozdvihnout; bil se do prsou a říkal: „Bože, slituj se nade mnou hříšným.“
15.3. ne	1.čt:2Kron 36,14-23 Žl: 137(136) 2. čt: Ef 2,4-10 Ev: Jan 3,14-21	Každý totiž, kdo páchá zlo, nenávidí světlo a nejde ke světlu, aby jeho skutky nebyly odhaleny. Kdo však jedná podle pravdy, jde ke světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu.
16.3.	1. čt: Iz 65,17-21 Žl: 30 Ev: Jan 4,43-54	Ježíš mu odpověděl: „Vrať se domů, tvůj syn je živ!“ Ten člověk uvěřil slovu, které mu Ježíš řekl, a šel.
17.3.	1. čt: Ez 47,1-9.12 Žl: 46 Ev: Jan 5,1-3-16	Když Ježíš spatřil, jak tam leží, a poznal, že je už dlouho nemocen, řekl mu: „Chceš být zdrav?“
18.3.	1. čt: Iz 49,8-15 Žl: 145 Ev: Jan 5,17-30	Amen, amen, pravím vám, kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má život věčný a

		nepodléhá soudu, ale přešel již ze smrti do života.
19.3.	1. čt: 2Sam 7,4-16 Žl: 89(88) 2. čt: Řím 4,13-22 Ev: Mt 1,16.18-24a	Josefe, synu Davidův, neboj se k sobě vzít svou manželku Marii.
20.3.	1. čt: Mdr 2,1-22 Žl: 34 Ev: Jan 7,1-30	Mé učení není mé, ale toho, kdo mě poslal.
21.3.	1. čt: Jer 11,18-20 Žl: 7 Ev: Jan 7,40-53	Byl jsem důvěřivý jako beránek vedený na porážku.
22.3. ne	1. čt: Jer 31,31-34 Žl: 51(50) 2. čt: Zid 5,7-9 Ev: Jan 12,20-33	Jestliže pšeničné zrno nepadne do země a neodumře, zůstane samo; odumře-li však, přinese hojný užitek.
23.3.	1. čt: Dan 13,1-62 Žl: 23 Ev: Jan 8,1-11	„Kdo z vás je bez hříchu, první hoď na ni kamenem!“
24.3.	1. čt: Nm 21,4-9 Žl: 102 Ev: Jan 8,21-30	Vy jste z tohoto světa, já nejsem z tohoto světa. Proto jsem vám řekl, že zemřete ve svých hříších. Jestliže neuvěříte, že já to jsem, zemřete ve svých hříších.“
25.3.	1. čt: Iz 7,10-14 Žl: 40(39) 2. čt: Zid 10,4-10 Ev: Lk 1,26-38	Dary ani oběti jsi nechtěl, ale připravils mi tělo. Proto jsem řekl: Tady jsem, abych plnil, Bože, tvou vůli, jak je to o mně psáno ve svitku knihy.'
26.3.	1. čt: Gn 17,3-9 Žl: 105 Ev: Jan 8,51-59	„Amen, amen, pravím vám, dříve než se Abraham narodil, já jsem.“
27.3.	1. čt: Jer 20,10-13 Žl: 18 Ev: Jan 10,31-42	Nečiním-li skutky svého Otce, nevěřte mi! Jestliže je však činím a nevěříte mně, věřte těm skutkům, abyste jednou provždy pochopili, že Otec je ve mně a já v Otci.“
28.3.	1. čt: Ez 37,21-28 Žl: Jer 31 Ev: Jan 11,45-56	Mnozí z Židů, kteří přišli k Marii a viděli, co Ježíš učinil, uvěřili v něho.
29.3. ne	1. čt: Iz 50,4-7 Žl: 22(21) 2. čt: Flp 2,6-11 Ev: Mk 14,1-15,47	Pán, Hospodin, mi dal jazyk učedníka, abych uměl znaveného poučovat utěšujícím slovem. Každého rána mi probouzí sluch, abych ho poslouchal, jak je povinnost učedníků.
30.3.	1. čt: Iz 42,1-7	Šest dní před velikonoce mi přišel Ježíš do

	Žl: 27 Ev: Jan 12,1-11	Betanie, kde bydlel Lazar, kterého vzkřísil z mrtvých.
31.3.	1. čt: Iz 49,1-6 Žl: 71 Ev: Jan 13,21-38	Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem.

Svátky a slavnosti v březnu a dubnu:

19.3.Slavnost sv. Josefa

25.3.Slavnost Zvěstování Páně

29.3. Květná neděle

30.3. - 4.4.Svatý týden

2.4.Zelený čtvrtek

3.4.Velký pátek

4.4.Bílá sobota

5.4.Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

PŮST JAKO ŠANCE NĚCO ...PUSTIT

Jako dospívající jsem postní dobu moc ráda neměla, protože jsem si musela něco odříct - doma jsme se postili, v pátek a v neděli jsme chodili na křížovou cestu. Už tenkrát jsem asi tušila, že půst není dieta a nemá být samoučelný, ale plně jsem si to určitě neuvědomovala.

Napadá mě, že v době postní jsme vyzýváni, abychom něco pustili, vypustili, odpustili, připustili. Není to jen hra se slovy. **Pustit** můžeme třeba nějaký špatný návyk, pustit vztah, na kterém lpíme, dát druhému v partnerském vztahu víc svobody, pustit Boha do těch oblastí, kam jsme se doteď nepustili. **Upustit** od přejídání, přílišného lenošení. **Vypustit** něco, čeho je v našem životě moc - sledování televize, příliš mnoho práce na úkor modlitby, vypustit něco, co je zbytečné a brání důležitému.

Odpustit někomu, kdo nám ublížil, možná i odpustit sobě, že nejsme tak skvělí, jak bychom si přáli. **Připustit** si třeba nějakého přítele víc k tělu, více investovat do vztahů, připustit, že jsem člověk hříšný a konat pokání.

A konečně je třeba také **napustit** - hlavně prázdnou nádrž naší lásky, napustit ta místa, která zejí prázdnotou, něčím kvalitním, napustit svou číši kvalitním vínem, aby z ní mohli pít druzí i náš dobrý Bůh.

Ludmila Křivancová

*Ó Ježíši Kriste, náš Pane a Spasiteli,
slíbil jsi, že s námi stále budeš přebývat.
Voláš všechny křesťany, aby přišli a měli účast na Tvém Těle a Krvi,
ale naše viny nás rozdělily a nemáme sílu podílet se spolu na Tvé Svaté
Eucharistii
Vyznáváme tento svůj hřích a prosíme Tě,
odpusť nám a pomoz nám sloužit cestám smíření podle Tvé Vůle.
Zapal naše srdce ohněm Svatého Ducha,
dej nám ducha Moudrosti a víry, odvahy a trpělivosti,
pokory a pevnosti, lásky a kajícínosti,
prostřednictvím přímlyv Blahoslavené Matky Boží a všech svatých.
Amen.
(Modlitba Sergeje Bulgakova*

**Modlitba s. Františka Saleského může být podnětná pro
dobré prožití postní doby, a to nejen ve stáří.**

MODLITBA VE STÁŘÍ - SV. FRANTIŠEK SALESKÝ

Pane, ty víš lépe než já, že den ode dne stárnu a jednoho dne budu starý.
Chraň mne před domněnkou, že musím při každé příležitosti a ke každému
tématu něco říci.
Zbav mne velké naruživosti chtít dávat do pořádku záležitosti druhých.
Nauč mě, abych byl uvážlivý a ochotný pomáhat, ale abych přitom nešťoural a
neporučnikoval.
Zdá se mi, že je škoda z přemíry moudrosti nerozdávat – ale ty, Pane, víš, že
bych si rád udržel pár svých přátel.
Nauč mne, abych dovedl mlčky snášet své nemoci a obtíže. Přibývá jich a
chuť hovořit o nich roste rok od roku.
Netroufám si prosit, abys mi dal dar s radostí poslouchat druhé, když líčí své
nemoci, ale nauč mě trpělivě je snášet.
Také se neodvažuji prosit o lepší paměť – ale jen o trochu větší skromnost a
menší jistotu, když se má paměť neshoduje s jejich pamětí.
Nauč mě té obdivuhodné moudrosti umět se mýlit.
Drž mě, abych byl, jak jen možno, laskavý. Starý morous je korunní dílo
d'áblovo.
Nauč mě u jiných odhalovat nečekané schopnosti a dej mi krásný dar, abych

se také o nich dovedl zmínit.

Mám vrásky a šedivé vlasy. Nechci si stěžovat, ale tobě, Pane, to říkám – bojím se stáří. Je mi tak, jako bych se musel rozloučit, nemohu zastavit čas. Pociťuji, jak den ze dne ztrácím sílu a přicházím o bývalou krásu.

Byl jsem pyšný na to, že se stále ještě mohu měřit s mladými. Teď cítím a uznávám, že již toho nejsem schopen. Byl bych směšný, kdybych se o to pokoušel.

Ale ty, Pane, říkáš: „Kdo věří ve mne, tomu narostou křídla jako orlovi.“

Dej mému srdci sílu, abych život přijal tak, jak jej ty řídíš. Ne mrzoutsky, ne lítostivě se skleslou náladou, ne jako odcházející, ale jako vděčný a připravený ke všemu, k čemu mě ty ještě povoláš.

A k tomu mi dej všechnu sílu srdce.

Amen.

FARNÍ KALENDÁŘ

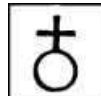

Křížové cesty – každý pátek od 17:30 kromě pátku 13. 3., kdy bude od 15:00 h.

Biblické hodiny – každou středu po mši sv.

7. 3.	9:30-16:00	Postní duchovní obnova
13. 3. /pátek/	15:00	Křížová cesta
	15:30	Mše svatá
	17:30	Přednáška ČKA
29. 3.		Květná neděle

PRAVIDELNOSTI

Pravidelný pořad bohoslužeb

Železný Brod	kostel sv. Jakuba	úterý 18:00 středa 18:00 čtvrtek 18:00 pátek 18:00 neděle 8:30
Bzí	kostel Nejsvětější Trojice	sobota 18:00
Držkov	kostel sv. Bartoloměje	čtvrtek 16:00
Krásná	kostel sv. Josefa	neděle 16:00
Loučky	kostel sv. Antonína	neděle 11:00
Zásada	kaple sv. Prokopa	sobota 16:00

Své příspěvky či připomínky můžete předávat P. Janovi nebo Lence Pešatovénebo také posílat v elektronické podobě na adresu: **fz.jakub@seznam.cz**, a to vždy do předposlední neděle v měsíci. Redakce si vyhrazuje právo krátit či upravovat příspěvky.

Zpravodaj pro svoji vnitřní potřebu vydává ŘK farnost Děkanství Železný Brod.

Římskokatolická farnost Děkanství Železný Brod

Fr. Balatky 132, 486 22 Železný Brod, tel: **483 389 223, 731 479 031**

čísla účtů v GE Money Bank:

Železný Brod: 500601574/0600

Bzí: 216475312/0600

Krásná:216489925/0600

Držkov:216490109/0600

Loučky:216490336/0600

e-mail: farabrod@volny.cz, janjucha@email.cz

Spravujeme též farnosti: Bzí, Držkov, Loučky, Krásná

Misionáři Matky Boží z La Salette: P. Jan JuchaMS

Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz